

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 414/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Pozemkového spoločenstva Bukovo, M. Bednár a spol., B. n. C., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 203/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Pozemkového spoločenstva Bukovo, M. Bednár a spol., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2004 doručená sťažnosť Pozemkového spoločenstva Bukovo, M. Bednár a spol., B. n. C., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 203/96.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala niektoré náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti neboli pripojené dôkazy, že pred jej podaním ústavnému súdu sťažovateľ vo vzťahu ku konaniu, v ktorom namietal zbytočné prietahy, využil sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ taktiež nepripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd listom zo 7. októbra 2004 vyzval sťažovateľa, aby sťažnosť doplnil o chýbajúce náležitosti v zmysle poučenia obsiahnutého v tomto liste a aby mu v stanovenej dvadsaťdňovej lehote predložil kvalifikované splnomocnenie na jeho zastupovanie v ústavnoprávnom konaní. Zároveň ho upozornil, že ak svoju sťažnosť v určenej lehote nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na základe výzvy ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 11. októbra 2004, požiadal podaním z 29. októbra 2004 ústavný súd o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov sťažnosti, s čím ústavný súd súhlasil a oznámil to sťažovateľovi listom z 2. novembra 2004.

K podaniu sťažovateľa z 18. októbra 2004, ktorým reagoval na výzvu ústavného súdu, boli pripojené kópie listov adresovaných predsedovi okresného súdu a Ministerstvu

spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorými sa sťažoval na prietahy v označenom konaní, ako aj fotokópia všeobecného splnomocnenia z 2. februára 2004 pre L. B., „... ako svojho právneho zástupcu voči tretej osobe podľa platných zaregistrovaných Stanov spoločenstva článku 10...“. Podľa údajov uvedených na predmetnom splnomocnení je menovaný podpredsedom „výboru Spoločenstva „BUKOVO M. B. a spol.“

Napriek tomu, že sťažovateľ bol poučený o obligatórnom právnom zastúpení advokátom v konaní pred ústavným súdom, ako aj o obsahových náležitostiach splnomocnenia podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, k podaniu doplnenému na základe výzvy ústavného súdu kvalifikované splnomocnenie pre advokáta nepripojil.

Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zmyslom a účelom ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde je stanovenie všeobecnej povinnosti byť v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený. Ústavný súd konštatuje, že od povinného zastúpenia advokátom v konaní o sťažnosti nie je možné upustiť.

Keďže sťažovateľ ani napriek výzve ústavného súdu zo 7. októbra 2004 nepredložil splnomocnenie na jeho zastupovanie pred ústavným súdom advokátom, hoci bol upozornený, že ak túto zákonom ustanovenú povinnú podmienku nesplní, môže byť jeho

sťažnosť odmietnutá, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2004